

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת דברים תשפ"א | גליון מס' 301

ה' אלקיכם הרבה אתכם, זה שאמר הכתוב (תהלים א'
יא), אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך. (דברים כג א יא)
דברי המדרש, תמוהים לכל רואה. כי מהי השייכות,
בין ה' אלקיכם הרבה אתכם, לבין מה שאמר דוד
המלך, 'אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך'. ובאמת,
חלק מן המפרשים, משנים בשל כך את הגרסה
במדרש.

ויש לומר, בהקדם מה שמבואר במדרש (בראשית
רבה נו ב), גודל חשיבות עניין ההשתחויה לה'. וכמו
שמפרט שם, כמה וכמה טובות, שאירעו לישראל
בזכות ההשתחויה. שורש הדבר, כי ההשתחויה
לה', מבטלת את הקליפה ומורידה אור מקיף, מעולם
לעולם, עד סיום ארבעת העולמות, אצילות, בריאה,
יצירה, עשייה.

עוד ידוע מרבותינו המקובלים, שהקליפה מביאה
מיעוט וצמצום. מנגד, הקדושה מביאה ריבוי
והתפשטות. נמצא, כי על ידי ההשתחויה לה', אשר
מבטלת את הקליפה, אנחנו מביאים לעולם ריבוי.
לכן, אחרי שהשתחוה אברהם אבינו בהר המוריה,
הובטח לו (בראשית כב יז), 'הרבה ארבה את זרעך'.
כמו כן, הר סיני שנאמר בו (שמות כד א) 'והשתחוויתם
מרחוק', נקרא 'הר פארן - שפרו ורבו עלי', (שבת
פט:).

והנה בשעה שאמר משה רבינו לבני ישראל, 'ה'
אלקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים
לרב', לכאורה לא היו ראויים בני ישראל, לביטול
הקליפה ולהתפשטות הקדושה, עד כדי כך. וכמו
שמוכיחם קודם לכן (לעיל פסוק ט), שאמר לה', 'לא
אוכל לבדי שאת אתכם'. וכן (להלן פסוק יב), 'איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם'.

אלא בעל כורחנו לומר, שעדיין עמדה להם הזכות,
ממה שהשתחוו בהר סיני וכנ"ל.

זהו הפירוש בדברי המדרש. כי בראות דוד המלך,
את גודל מעלת וסגולת ההשתחויה, כמו שנלמד

אלה הדברים אשר דיבר משה וגו' ובין תופל ולבן
(דברים א' א)

אמר רבי יוחנן, חזרנו על כל המקרא, ולא מצינו מקום
ששמו תופל ולבן. אלא הוכיחם, על הדברים שתפלו
על המן, שהוא לבן. (כ"ט)

לפי פשוטו, נראית כוונת רש"י, שבני ישראל תפלו
והתלוננו, על כללות עניין המן, אשר היה צבעו לבן.
ככתוב (שמות טז לא), 'זהמן כזרע גד לבן'.

ויש להוסיף ולבאר דבריו, באופן מחודש, על פי דברי
הגמרא (שבת קכט:), כי מי שהקזיז דם, צריך לאכול
בשר ולשתות יין. בשר, כדי להשיב אל גופו נפש
חדשה, תחת הדם הוא הנפש, אשר נלקח ממנו. ויין
אדום, כדי להחזיר אל גופו, את האדמימות שניטלה
הימנו.

והנה המתאווים טענו (במדבר י ו), 'זעתה נפשנו
יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו'. כי פעמים
שנפשנו יבשה, מחמת טורח הדרך וכדומה. וברצותנו
להשיב את נפשנו, אין לנו במה. כי אין כל, אין לנו
מאומה מצרכי סעודה.

ואף שביכולתם, לטעום במן את טעם הבשר וכך,
להשיב נפשם. עדיין טענתם בפייהם, 'בלתי אל המן
עינינו'. כי המן הלא היה 'כזרע גד לבן'. והגם שיוכלו
לטעום בו טעם בשר ויין, עדיין חסרה בו האפשרות,
להשבת האדמימות שניטלה מן הגוף.

נמצא איפה, כי זו היתה עיקר טענתם על המן, שהוא
לבן ואינו יכול להשיב אדמימותם. וזה מה שאומר
רש"י, 'שתפלו על המן שהוא לבן'

(זרע שמשון פרשת בהעלותך, מאמר ג)

ה' אלקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים
לרב (דברים א' א)

מִן הַפְּסוּק 'ה' אֶלְקִיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם', הוּא אֹמֵר,
אֲשֶׁתְּחֹה אֶל הַיָּכַל קִדְשְׁךָ בִּירֵאֲתָךְ'.

(זרע שמשון פרשת דברים, מאמר ב)

הַדָּרֵךְ, אֲךָ יֵשׁ בָּהּ סִיכּוֹן *de* מַעֲיָוֹת רַבּוֹת שְׁעוֹלוֹת
עָלֶיהָ, וּבִמְקָרָהּ שִׁכְחָה הַדָּרֵךְ מִתְּאֲרֹכֶת מְאוּדָה, הַיּוֹת
שֶׁהִיא חֲדָ-סִיטְרִית, וְנֶאֱמָר לְהַזְדַּחֵל מֵאַחֲרוּרֵי
הַמַּעֲיָוֹת.

**לְמַרְכָּה הַהִשָּׁחָה פְּרִטִית, לֹא הִיָּתָה כָּל הַדָּרֵךְ אֶפְיָלוּ
מַעֲיָוֹת אַחֲתָי אֶת הַמָּחֵךְ הַסִּיטְרִית דְּמַעֲיָוֹת הוּא חוּוֹה
כְּצוּרָה מְדִיחִימָה, כִּשְׁהוּא תוֹפֵס אֶת הֶרֶב *e*. כִּכֹּר
כִּי צִיָּא מְהֵרִי מֵחַסֵּךְ, וְנוֹתֵן לֹא אֶת הַמַּעֲיָוֹת, שְׂעוֹד
בְּאוֹתוֹ יוֹם הַיָּעִזוּ לִיְדִי *de* הֶרֶב בְּנֵי שְׁלִיטָ"א.**

נִתֵּן לְהַתְקַפֵּר וּלְמַעֲוֵה אִישִׁית מְהֵמְסֵר:
0583294288.

הַסִּיפּוּרִים סִבִּיב הַפְּצַת הַמַּעֲיָוֹת רַבִּים מְסִפּוּר,
קַחוּ עִזָּה דְּזוּמִית קִטְנָה:

לֹא יָדוּעַ כִּי צִדָּה זֶה קִרְהָ, אֲבָל שְׁתֵּי עֲזוֹתֵי מְהֵסֵר
הַחֲדָשׁ 'צִדָּה שְׁמֵן הַמְּפֹאֵר' עַל חוּמֵשׁ וִיקְרָא,
הַיָּעִזוּ לְשִׁנְיָה.

אִיךָ? אֵינָנו יוֹדְעִים!

חֲדוּשָׁה? קִיבְּלָנוּ הָאֵרָה מְמַעֲיָוֹת.

הַסִּפּוּרִים הֵיוּ צְרִיכִים לְהַיָּעִזוּ לְשִׁתֵּי אֲנָשִׁים בְּאַקְשָׁלוֹן.
הֵם אֲפִי פֶּסַם לֹא שְׂמַעוּ עַל הַסִּפּוּר וּסְאֹלָתוֹ, וְעִכְשֵׁי
שְׂמַעוּ אִם שְׂמַעוּ, וּזְכוּ לְמַלְחָד בַּסִּפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים.

אִם בְּקוֹל הַיְשׁוּעוֹת, שׁוֹמְעִים עַל עִזָּה וְעוֹד לְמוֹדִים,
שְׁהוֹפְכִים אֶת הַלְּמִיחָד לְקִבְּעוֹת. כֹּתֵב לָנוּ הַשְּׂעוֹד
אֲחָד הַלְּמוֹדִים: הַתְּחַלְתִּי בְּסִי"ד לְהַקְשִׁיב מְדִי יוֹם
לְפָנֵינוּ הַקְּצֵרִים, חֲתוּר חִיבּוּק וּסְאֹלָה כְּאַחָד. אֲנִי
מֵחַסֵּךְ מְלַקֵּךְ דְּבִשׁ. אֲנִי יוֹכֵל לְתַת כֹּחַ דְּקוֹת בְּסִיבֵל
הַקְּבִיעוֹת הַזֶּה, וְלִקְשִׁים חֲזָרָה שׁוֹב וְשׁוֹב, עַד שֶׁבִשְׂבַת
אוֹכֵל כִּכֹּר לְהַפְנִים אֶת הַדְּבָרִים.

הַלְּכֹתָא כְּנַחְמָנָה לְכָל גְּלִיּוֹן יֵשׁ כְּתוּבָת

פְּעֻמִּים רַבּוֹת, שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים בְּמַכּוֹן תּוֹלְדוֹת שְׁמֵן
נְפֻעֻמִּים וְנִרְשָׁים נּוֹכַח לְשִׁלּוּי הַשָּׁחָה פְּרִטִית, כִּי צִדָּה
כָּל גְּלִיּוֹן מַעֲיָה בְּדִיקוֹ לְעִזָּדוֹ. לְפִי הַתְּכִנִּית.

יְדִיקָנוּ הַחֲשׁוֹב וְהַצְּדִיק ר' בְּנֵי צוּבְכָר מִיְשִׁיבֵת מִיר
בִּירוּשָׁלַיִם יִשְׁחִי, רַבִּי לְקַבֵּל מִיְשִׁיבֵת מִיר כָּל שְׂבֻעַ
כַּחַת עֲשָׂרוֹת גְּלִיּוֹנוֹת, עֲבֹרוּ וְעֲבֹרוּ הַיְשִׁעוֹר הַחֲשׁוֹב
נְיָמֵסר בְּמַקּוֹם.

הַמַּעֲיָוֹת מַעֲיָעִים מְאֹדוֹר בְּאֵר שְׂבֻעַ דְּרֵךְ שְׁלִיחָה,
הֶרֶב ח.ה. מְקַבֵּל אוֹתָם מְדִי יוֹם רְאוּשׁוֹן בְּמַקּוֹם
עֲבֹדְתוֹ מְפַעֵל בְּבֹאֵר שְׂבֻעַ לְבִית מַעֲשֵׁ, שֵׁם
הוּא פּוֹעֵשׁ אֶת הֶרֶב *e*. וּמְעֵבִיר דְּרַכּוֹ לְיְשִׁיבֵת מִיר
הִירוּשָׁלַיִת.

בְּיוֹם רְאוּשׁוֹן פְּרַשַׁת עֶקֶב תְּשׁ"פ, הַמְּפַעֵל *de* הֶרֶב
ח.ה. לֹא עֲבָד, וְכֵךְ הוּא קִיבֵל אוֹתָם לְיָדוֹ רַק בְּיוֹם
שְׁנֵי י"ג מְנַחֵם-אָב. בְּשִׁיחָה עִם הֶרֶב *e*. הַתְּבַרֵּר
שְׂעֵקֶב בֵּין הַזְּמַנִּים, אֵינּוּ נוֹסֵעַ הַשְּׂבֻעַ לְיְשִׁיבֵת מִיר,
רַק הַיּוֹם - יוֹם שְׁנֵי בְּזַהֲרִים! אֲבָ, רְכוּנוֹ *de* עוֹלָם,
אִיךָ יְשִׁעוֹ הַמַּעֲיָוֹת לְיְשִׁיבֵת מִיר?

תְּשַׁמְעוּ רַבּוֹתֵי, הֶרֶב ח.ה. הַצְּלִיחַ לְהַיָּעִזוּ כְּעַל כְּנָפֵי
נְשִׁרִים עַד לְבִית שְׁמֵן, תּוֹךְ שְׂעֵה וְעֵשְׂרִים! בְּסִיטְרִית
דְּמַעֲיָוֹת, עַלְהָ בְּדַעְתוֹ לְנִסּוֹת דְּרֵךְ אַחֲרַת מְהֵדְרוֹם
לְבִית שְׁמֵן, בֵּה יֵשׁ סִיכּוֹ לְקַצֵּר מְשַׁמְעוֹתִית אֶת

טוֹב שְׂמוּעַ

הַסִּיּוֹם הַמְּאַחַד

בְּעִזָּר ה' יִתְבַרֵּךְ, אֲנִי מִתְּאַרְגְּנִים זֶה הַשְּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, לְסִיּוֹם הַסִּפּוּר הַקְּדוּשׁ 'זֵרַע שְׂמִשׁוֹן'
עַל חֲמֻשָׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה וּמְגִילוֹת, עַד הַיִּארְצִיית בְּתֹאֲרִיךְ ו' אֱלוֹל. לְבַחֲרִית פְּרִשָׁה
הַתְּקַשְּׂרוּ כִּכֹּר עִכְשֵׁי 05484-69674 נִתֵּן לְהַשְׁאִיר הוֹדְעָה.

לְהֵאֲרוֹת מְשׁוֹב וְכֵן לְקַבֵּלֵת הַעֲלוֹן בְּמֵייל lk0772027554@gmail.com